

5.000 kg. Belgische tongen in Nederland aangeslagen VAN 40 TOT 50 % ONDERMAATSE ?

Volgens een artikel verschenen in de Ymuider Courant van 10-12-'75 werd door de Algemene Inspektiedienst van het Ministerie van Landbouw op 9 december nabij de Hollandse vissersplaats Urk een partij van meer dan 5.000 kg. tong uit België in beslag genomen. Deze tong was bestemd voor vishandelaars in Urk en zou van 40 tot 50 % ondermaatse bevat hebben, terwijl in Nederland slechts een percentage van 2 % is toegestaan. Het is de firma Ronny Gekiere uit Oostende die deze tong uit Oostende zou verzonden hebben. Het is duidelijk dat na het bekend maken van deze inbeslagneming, de Nederlandse vissers het controle-apparaat in de Belgische markten betrokkenheid en laksheid verwijten, terwijl zij zich zelf strikt aan de internationale reglementen houden (?). Aldus wordt de Belgische visserij openlijk beschuldigd van uitmoording van de tongstapel en de Belgische autoriteiten van totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin. De Nederlandse herrie hieromtrent wordt bijzonder in de hand gewerkt door het slecht humeur der Nederlanders die, wegens het overschrijden van de hun toegekende kwota, niet meer op tong mogen gaan vissen.

De verantwoordelijke stedelijke diensten van de Oostendse afslag verwerpen categoriek de mogelijkheid dat men ondermaatse tong in de afslag zou kunnen brengen zonder dat dit aan de controle van de keurders zou ontsaan zijn. Het is volgens de stedelijke verantwoordelijke dienst volstrekt uitgesloten dat de internationale geldende reglementen in België zouden over het hoofd gezien worden, gezien voor deze controle een bevoegd controleur aangewezen is.

Wat wel als mogelijkheid open gelaten wordt, is het feit, dat al naar gelang de persoon die de tong op zijn maat controleert, er verschillen van enkele millimeter mogelijk zijn. Men herinnert zich in dit geval een controlebetwisting, jaren terug, waarbij door 4 verscheidene personen en diensten, telkens een verschil in maat opgetekend werd. Een tong die slechts 23,7 mm haalde in plaats van de vereiste 24 mm, werd plat gestreken en haalde aldus 24,2 ! Wij zelf weten niet wat de controle in Nederland als maat uitgewezen heeft, maar wanneer het grensgevallen zijn, is het even aanvaardbaar dat de tong, door droger te worden of door andere omstandigheden wel een paar mm. van zijn maat kan verliezen.

VERSIE VAN FIRMA GEKIERE B.

Anderzijds stelt Firma Gekiere Ronny duidelijk dat de tongen in de Oostendse afslag gekocht werden en dat zij aldus zelf het slachtoffer zouden zijn van deze onverkwikkelijke historie. In dit verband houden we er echter aan, te verklaren dat wij zelf moeilijk kunnen aannemen waarom het Firma Gekiere niet opgevallen is, dat in

hun aankoop zoveel ondermaatse vis aanwezig was, ten minste wanneer het niet zou gaan over grensgevallen waardoor het op het oog moeilijk is de verschillen te ontdekken. Wat meer is, volgens officiële inlichtingen, zou het hier in feite gaan over een partij van 2.200 kg. waarin 587 kg. ondermaatse tong zou aangetroffen zijn, wat iets meer is dan 26 % en in ieder geval een ontoelaatbaar percentage betekent. De Firma Gekiere kon inderdaad nog altijd de controlebeambte bijroepen wanneer in het pakhuis of bij de gereedmaking voor de verzending, het onderschuiven door de reder van ondermaatse vis zou vastgesteld geworden zijn.

ONS BESLUIT :

We zijn er niet op uit om a priori de één of ander te beschuldigen waarvan we geen enkele verwerpen maar ook geen enkele bijvoortaan wensen te onderschrijven. Bij de veronderstelling dat het om grensgevallen gaat, ligt de aanleiding bij de tongensorteerders die hun werk niet gewetensvol uitgevoerd hebben. Uiteindelijk zou echter in dit geval de verantwoordelijkheid bij de controlebeambte liggen die ten slotte de vis op hun versheid en maat moeten controleren na de sortering.

Wanneer het echter geen grensgevallen zouden zijn, maar verschillen die duidelijk merkbaar zijn, dan kunnen we moeilijk aanvaarden, dat dit niet zou opgemerkt geweest zijn door de sorteerdere noch door de controleurs. In dit geval zouden we spijtig genoeg moeten veronderstellen, dat een reder een koopje buiten de afslag heeft afgesloten met een handelaar die naderhand de in de afslag gekochte tongen met de ondermaatse gemengd heeft. Zo iets ligt overal en in ieder land in de mogelijkheden. In dergelijk geval dient zowel de reder als de handelaar gelaaft en vervolgd te worden.

Door zo te handelen wordt dit een deloyale concurrentie, daar deze tongen aan een veel lagere prijs gekocht worden.

Daarenboven veroorzaken dergelijke methodes een inzinking in de marktprijzen ten nadele van de tong en ernstige reders en handelaars.

En tenslotte is een niet streng genoeg optreden te laken. Dergelijke tongen dienen allen als drinkgeld.

Meer hoeven we daarover niet te zeggen.

De direkties van de 3 vismijnen moeten strenger optreden alsook de waterschouten, daar noch de Belgische vismijnen, noch de reders, noch de handel hiermede gediend is en in het buitenland het imago van België hiermede vertekend wordt.

Wat nu de Nederlandse herrie en grote opmaak betreft, is één en ander zeker wel ingegeven door hun slecht humeur. We protesteren

dan ook tegen het inzicht vanwege bepaalde vissers en reders om België te gaan beschuldigen van ontduiking van controlemaatregelen, het niet enregistreren van de aangebrachte hoeveelheden en zeker niet van uitmoording van de tongstapel. We zullen niet ten opzichte van de Nederlanders veralgemenen, maar het zou toch volstaan een bloemlezing te geven uit de eigen kranten met verwijzing naar de honderden procesverbalen wegens overtreding van de beperkingsmaatregelen. Ook bij onze noorderburen wordt ondermaatse tong aangebracht en stiekem verkocht. We hebben toch zelf op de Urkervergadering kunnen horen dat „niemand iets heeft aan het terugwerpen van een gevangen tong omdat deze toch dood zijn”. We veronderstellen dat ook de ondermaatse tong in dit geval verkeert ! Anderzijds kunnen de Nederlandse tongenvissers gerust naar de Oostendse afslag komen. Dan zullen ze met eigen ogen de vele controlemaatregelen kunnen nagaan met betrekking tot de indeling en maat lengte en met betrekking tot het verbod van aanvoer van ondermaatse vis. Dat er anderzijds altijd wel een mogelijkheid bestaat, hoe klein ook, om ter zake bedrog te plegen, dat zal ook wel zo zijn over de Schelde bij onze noorderburen.

In verband met de klakkeloze beschuldigingen dat de Belgen de tongenstapel aan het uitmoorden zijn, is hier toch wel één en ander op te zeggen. We zouden die uitmoording best kunnen vergelijken aan de dief die, om de aandacht af te leiden, van onschuldigen luidkeels roept „houdt de dief” ! Inderdaad hebben we onder meer in de „Irish Skipper” een tijd

terug, bij gelegenheid gelezen dat de Nederlanders met hun zware schepen en dito motoren de Ierse Zee op tongen aan het kapotvissen waren nadat ze reeds de Noordzee ledig gevist hadden. Aan de „Marin” ontleenden we protesten vanwege de Franse visserij omdat ze probeerden de tongenstand in de Golf van Gascogne van de kaart te vegen nadat ze hetzelfde gedaan hadden in de Noordzee en de Ierse Zee. In de „Fishing News” konden we inder tijd lezen dat het kanaal van Bristol door de Nederlanders werkelijk gevaagd werd wat de tongen betreft en men er zelfs de tijd niet meer van afdeed om naar huis te gaan, maar eenvoudig de gevangen hoeveelheid in containers naar Nederland stuurde. Van onze eigen kustvisserij ontvingen we, een paar maand terug, een massa klachten dat zware Nederlandse treilers binnen de twaalmijlszone alles wat aan tong aanwezig was, kwamen wegvegen zodat de eigen lokale visserij zelfs geen kruiden overgelaten werd. Het doet dan ook zeker wel potsierlijk aan, de Belgen door diezelfde Nederlanders te horen verwijten dat ze de tongen aan het... uitmoorden zijn !

Inderdaad, „le ridicule ne tue plus” zou de Fransman zeggen. We verwijten in ieder geval de Nederlanders dat ze uit één enkel geval algemene besluiten trekken en wel zodanig dat men in België volop en ongehinderd ondermaatse tong aanvoert. Intussen wordt de aandacht afgeleid van de roofoverbouw door de Nederlanders uitgeoefend en roept men van anderen „houdt de dief” !

Het was toch Voltaire die zei „lieg maar, daar blijft altijd iets van over.”

DE E.E.G.-MAATREGELLEN TER SANERING VAN DE VISSERSVLOOT DOOR DE ENGELSE VISSERIJ-ORGANISATIE VERWORPEN

Volgens de Vereniging van de Visserij Organisaties in Engeland kunnen de saneringsmaatregelen vastgelegd door het Visserijkomitee van de Europese Gemeenschap, onmogelijk in hun geheel aanvaard worden zonder ernstige spanningen in de betrokken visserijsector te veroorzaken. De Vereniging meent dat hierdoor de toekomst van de Engelse visserij kan in gevaar gebracht worden. Volgens de E.E.G. richtlijnen zou dienen overgegaan te worden tot een uitdunning met 14 % van de bestaande vloot. Het is deze maatregel die in visserijkringen heel wat protesten heeft doen opgaan. De andere maatregelen zoals het verlenen van bepaalde hulp voor het moderniseren van hiervoor in aanmerking komende vaartuigen zomede het instellen van een speciaal fonds voor her- scholing van ontslagen vissers en

voor een pensioenmogelijkheid tussen 55 en 65 jaar konden wel instemming verkrijgen. Wij zelf menen nog altijd dat een beste maatregel om tot een natuurlijke sanering te komen, het opvoeren van de sloppingspremie is, zoals men onder meer hiertoe in Nederland besloot waar men deze premie tijdelijk heeft verduubbeld en opgevoerd tot 22.500 B. Fr. per bruto ton, mits de voorwaarde dat het vaartuig, hetzij gesloopt wordt, hetzij verkocht buiten de E.E.G.. We zien inderdaad anders niet in op welke criteria men zou moeten steunen om tot een uitschakeling te komen van een gedeelte van de vloot. Men kan toch moeilijk sommige reders ook al zijn het oude schepen of hebben ze het moeilijk met hun besommingen, eenvoudig de visserij verbieden.